

60 jaar Nakba (19.5.08)

De term Nakba (catastrofe in het Arabisch) verwijst naar de vernietiging van 415 Palestijnse dorpen en steden en naar het verdrijven van meer dan 750.000 inwoners in 1948, tijdens de oorlog die geleid heeft tot het ontstaan van de staat Israël. Om deze tragische gebeurtenissen te herdenken en te protesteren tegen de politiek van Israël werden vorig week - end in heel de wereld allerlei activiteiten opgezet. Zo werd er o.a. in Parijs werd betoogd en ook in België was er veel te doen.

Van Palestina naar Israël

In het zionistische collectieve bewustzijn, was het Palestina van 1948 een land zonder volk voor een volk zonder land . Maar dit land was niet onbewoond: er leefden bijna een miljoen Palestijnen in meer dan 700 dorpen. De meerderheid van die dorpen zijn tijdens de eerste oorlog tussen Israël en zijn buurlanden en in de daaropvolgende periode ontvolkt.

De Israëlische historicus Ilan Pappé toont in zijn werk *De Etnische Zuivering van Palestina* aan dat deze zuivering geen toevallig nevenproduct van de oorlog maar een wel overwogen politiek, uitgewerkt door een kleine harde zionistische kern, onder leiding van de latere premier Ben Goerion. Gewapende zionistische groepen (de Hagana) zaaiden terreur in Palestijnse dorpen, reeds vóór het uitbreken van de oorlog met de Arabische buurlanden. De grootschalige uitdrijving, echter, was het werk van het Israëlische leger en was ook vooraf tot in de puntjes voorbereid. Het baanbrekende boek van Pappé werd onlangs in het Nederlands vertaald en uitgegeven door het Davidsfonds (347 blz.). Het is o.a. bij CODIP en VPK (zie links hieronder) te bestellen voor slechts € 22,5 (excl. verzendingskosten).

Dat mensen vluchten of verdreven worden in oorlogssituaties is, hoe erg ook, niet uniek. In de meeste oorlogen echter komen de vluchtelingen terug als er vrede of zelfs maar een wapenstilstand is. Denk maar aan de talrijke Belgen die bij het begin van de beide wereldoorlogen naar Nederland en Frankrijk gevlucht waren. Palestijnen echter, mogen niet terugkomen, alle VN resoluties ten spijt. Elke (echte of vermeende Jood) is echter meer dan welkom in Israël.

Sinds de Nakba van 1948 zijn er nog meer catastrofes gebeurd. Om er maar enkele te noemen: de oorlog van 1967, de geleidelijke kolonisatie van de Westelijke Jordaanoever, de dagelijkse vernederingen van de Palestijnen, de geregelde Israëlische strafexpedities, de misdadige afsluiting van Gaza enz. enz. Alle vredesprocessen ten spijt.

Medeplichtigen

Dit alles is in de eerste plaats mogelijk door de enorme militaire en diplomatieke steun van de VS. De houding van Uncle Sam wordt dan weer voor een groot deel bepaald door de zionistische lobby in dat land. VS burgers (ook Joden) die daar tegen ingaan krijgen het etiket antisemit opgeplakt en worden met alle mogelijke middelen het leven zuur gemaakt. Norman Finkelstein, Joods-Amerikaans Politicoloog kan er over meespreken. In zijn boek *Holocaust Industry* (2000) had hij aangeklaagd hoe de gruwel van de kampen door bepaalde zionistische organisaties misbruikt werd. Tijdens een lezing vorige maandag in Gent vertelde hij hoe hij als zoon van overlevenden van de kampen, geschandaliseerd was door dit misbruik en hoe hij uiteindelijk door de campagne die diezelfde lobby tegen hem opzette, zijn

job als universiteitsprofessor verloor.

Ook de rest van de wereld gaat niet vrijuit. Zo heeft Europa (inclusief België) een dubbelzinnige houding. Aan ene kant wordt de Israëlische politiek (bezetting, Muur) geregeld afgekeurd en wordt er ook veel ontwikkelingshulp gegeven aan de Palestijnen. Aan de andere kant verleent de EU aan Israël de status van bevoorrechte handelspartner, waardoor Israëlische (vooral landbouw) producten van invoerrechten vrijgesteld zijn. In de andere richting hebben Europese (inclusief Vlaamse) producenten van wapens en wapensystemen in Israël een dikke klant.

Andere medeplichtigen waarover zelden gesproken wordt, zijn sommige Arabische landen. Saoedi-Arabië levert de petroleum die onontbeerlijk is voor de Israëlische economie.

(Wan)hoop voor de Palestijnen?

Op korte termijn ziet het er alleszins niet goed uit. Op lange termijn is de Israëlische politiek echter niet houdbaar. Een groot Israël wordt onvermijdelijk geconfronteerd met een steeds groter aandeel Palestijnen. Het nu gehanteerde apartheidsregime kan niet eeuwig standhouden (cfr. Zuid Afrika).

Er is niet zoveel nodig om de internationale context te doen kantelen. Op korte termijn lijken grote veranderingen van de VS of Europese politiek t.a.v. Israël weinig waarschijnlijk. Met andere bewindslieden kan de steun aan de Israëlische regering wel minder onvoorwaardelijk worden. Een Saoedisch bewind dat gevoeliger zou zijn voor de Arabische publieke opinie, en daarvoor is niet eens een regime wissel nodig, zou bij een crisis die grote beroering te weeg brengt, wel eens de petroleumkraan kunnen dichtdraaien (cfr de oliecrisis van 1974).

Na think globally , act locally

Om ons steentje bij te dragen aan de internationale solidariteitsbeweging met het Palestijnse volk, kunnen wij:

- meewerken met de informatie en sensibilisatie campagnes, en straatacties van het Actieplatform Palestina (zie link hieronder)

- Israëlische producten boycotten (Actie georganiseerd door het Vlaams Palestina Komitee, zie link hieronder)

- blijven aandringen bij onze politici en regering opdat België de samenwerking en handel met Israël zou opschorten, zolang dit land de VN resoluties blijft negeren.

Michel Vanhoorne

Links

[CODIP](#)

[Actieplatform Palestina \(APP\)](#)

[Vlaams Palestina Komitee \(VPK\)](#)